

NÚMERO
SOLT
15 Cèntims

SETMANARI POPULAR INDEPENDENT

Palamós 15 de Setembre de 1923.

ANY II

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Palamós, trimestre	2'00	ptes.
Fora, trimestre	2'25	id.
Estranger, un any	15'00	id.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

MAURI I VILAR, 2. SEGON

Anuncis, comunicats i reclams a preus segons tarifa.
Pagaments a la bestreta.

Del ambient palamosí

ELS IDEALS

Aixís com he anat tocant els punts, que baix la meua opinió, són els més febles degut a la migrada espiritualitat del jovent de nostra vila, no voldria, llegidor amic, deixar de tractar en eixes modestes cròniques un assumpte de tanta capital importancia com són els ideals, i que com la major part de les coses nobles i elevades, resta avui gairebé cobert per una mortalla d'oblit, gitada per l'esbogerat materialisme dels temps moderns.

Aixís com en la realització d'un afer qualsevol es tenen en compte com a fonaments el plan i el mètode a fi i efecte d'obtenir un resultat falaguer, aixís també l'home, el jove qui entra en possessió de ses facultats anímiques i volitives, té de preocupar-se dels fonaments de l'obra de la seva vida, sens els quals no hi ha solidesa i fortitut possibles; un camí que l'indiqui vers on té de dirigir llurs passes, un far que l'animi amb sa claror per entre les tenebres d'aquesta vida, un estímul que l'encoratgi a vencer tots els obstacles que barrin el seu pas. Aquest camí, aquest far, aquest estímul són els ideals; sens ells tot és foscor, tot és desánim; l'home mancat de la seva ajuda, no sabrà mai per on camina, i indubtablement irá a caure a l'abim, o será sempre un miserable.

Tot home té una missió per complir aquí en la terra; ell mateix té d'escollir-la. Si aixó no fá, si creu que vegetar aquí en aquest món, sens cap utilitat per si mateix o per la societat, és tota la seva finalitat, aquest home és un parásit que sols mereix despreci.

Quina diferencia més grandiosa entre aquest pobre ésser, (un troç de carn miserable) i el que sent bullir dintre son pit, amb fortes batzegades, la força irresistible d'un ideal noble! Ell sufrirá, tardará i treballará molt, però no importa; el mateix que l'allau de la muntanya, ell arrasará, enderrocará desfará tots els obstacles; sinó els pot véncer passará per sobre, però irá endavant sempre, i aixís com a aquella cada força contraria una volta vençuda li és una nova embransida, cada dificultat passada, será per l'home d'ideals un nou crit d'ànim que l'encoratjará més i més, i arribará per fi victoriós al punt designat perquè té dintre seu la mateixa flama dels grands genis.

Tú, llegidor amic, no segueixis l'exemple de la majoria dels joves d'avui. Contrastant amb llur frivolitat, pensa que totes les obres i fets qu'ens admiren i confonen per llur grandiositat, han estat realitzables, solsament perquè llurs autors han tingut per guia l'ideal qu'engendra la constància. Dirigeix el teu esguard vers la tasca immensa realitzada per els homes que defensats per llur caràcter, armats per la voluntat, i fits els ulls en l'horitzó de llur ideal, han sabut lluitar i han sabut véncer. Tingues en compte qu'amb aquests elements, íntimament lligats, no es pot fracassar; són com un bálсам que guareix totes les ferides del desengany. Aixís, amic, et distingirás amb el vertader segell d'home dels que nosols persegueixen l'abominable caixalada d'herba.

Adquiriu, joves, mitjansant la práctica del deure, un caràcter i una voluntad de ferro, que tinguin per nord i guía un ideal, un sol ideal, però noble i elevat; i una volta l'hagueu fixat en vostre cor amb tota la força de la convicció, encamineu tots els vostres actes, totes les vostres paraules, tots els vostres pensaments, vers

l'ideal, qu'arbori vostres ànimes, i que serà l'arma per a la conquesta de la vida. D'aquesta forma sereu dignes; sense un ideal, (que porta amb si la voluntat i el caràcter) sols sereu coses despreciables, mancades de força, que les ones del mar de la vida gitarán d'ací d'allà; cossos morts que la marejada escup a la platja on van a podrir-se. Els primers deixarán per el camí de llur vida una estela d'admiració, que serà llevar per les ànimes nobles; els altres, pobres miserables que no compregueren la vida, un rastre de fàstic plé del baf del desengany.

EL COMTE RAÚL

Abatiment de cor

I

No sospiris amb tanta tristesa
quan el sol refulgent i brillant
les tenebres de la nit dispersa
espargiat-les amb sos raigs daurats.

Quan l'oreig tremolós balanceja
suaument les poncelles i flors,
i quan totes les coses s'alegren
en eixa hora estival de dolçors.

II

No sospiris amb tanta tristesa
quan ací, i en els cels, i per tot,
amb la més atraient gentilesa
tot ens parla de Pau i d'Amor.

Mentres l'aire i la terra travessa
l'alenada d'algún esperit
qu'allunyant nostres inquietuts vessa
suau bàlsam damunt els sentits.

III

Perqué plores amb tanta tristesa?
Es inútil plorar per l'absent
que no's cura ja de nostra pena,
que no'ns poria dins son pensament.

Perqué plores amb tanta tristesa
si a altres pertany ja son cor,
si els sants vincles que de Déu provenen
ha desfet, oblidant nostre amor?

Traducció del anglès
LLUIS GAI

Carnet d'un excursionista

LA PLANA DEL VALLÉS

La Plana del Vallés encara coverta amorosament per la boira finíssima de la matinada que s'esvaïa, anava deixondint-se i començaven a destriar-se els camps de blat verts i suaus amb ones de mar encalmat.

El sol, com un disc de foc, ja del tot després de l'oritzó, passava tot deixant-hi una ratlla de rovell d'ou, per sobre de les cases de Sant Cugat i des del tren que ens portava semblava que s'amagués darrera del campanar, de color gris, que sobressortia del reste de les cases. . . per tornar-ne a sortir després d'haver donat una ullada pels finestrals de les campanes.

I anàvem apropant-nos a Sabadell, d'on es distingix ja les xemeneies un xic difumides en la boira, i aviat hi arribàrem.

Un cop a la ciutat l'atravessàrem per la Rambla i per una plaça amb el tragí del mercat del diumenge. I agafàrem per la carretera cap a Castellar. Aquesta carretera que sembla no acabar-se mai passa per llocs bellíssims que es succeeixen sense parar.

Primer es una vall que s'atravessa per l'amplada. Una vall en la que es barrejen amb dolça harmonia els roigs del terreny amb el vert de les fulles dels platans i acacies dels costats de la carretera i l'ocre de la teulada i el blanquinós de les parets d'una masia que s'arredossa a la vora de la riera que solca la vall i al costat d'un pont per on passa la carretera.

Després passa pel mig d'una pineda arrenclerada i ben espurgada que succeeix a uns camps de blat esquitxats de roselles com gotes de sang que dona fons a un revolt fresc que ombregen les acacies florides que perfumen l'aire. Aquest revolt és finíssim de bon matí amb l'airet fresc que hi vola i us acarona el rostre suaument com un rínxol sedós de cabell de noia.

Passeu de llarc, sense aturar-vos a Castellar, més que per donar una ullada a un torrent, que hi ha a la sortida del poble vora la carretera, on un reguerot d'aigua claríssima, salta per les pedres del fons entre canyers verdíssims i tendres i seguint per aquella carretera que sembla no acabar-se mai arribareu a Sant Feliu del Recó.

Aquest poble que no té més enllà de dues dotzenes de cases, es troba en un recó deliciós. Les seves cases totes emblanquinades, amuntegant-se gairebé unes amb les altres al vol de l'església amb el seu campanar de color grogós.

Sembla un poblet tret d'un pessebre i posat a aquell recó per a delitar la vista a qui vol contemplar-lo.

Es a mig matí, als carrers solitaris hi cau el sol amb tota la seva força que us obliga a tocar-vos la suor dels polsos i us fa buscar la mica d'ombra que fan els arbres d'un hortet de davant mateix de l'església on un pagès jaio, de barretina descolorida pel temps, obra amb l'aixada les regues perquè l'aigua les inundi.

Deixem aquest poble i seguim per un camí veïnal de terra argilosa i marges vermellosos, clapejats de mates d'argelaga verda i marguerides grogues i de baix d'aquest camí en puja la remor de l'aigua d'una riera que salta les rescloses d'algunes fàbriques tot deixant en l'aire una estela de polsim líquit que voleia i el sol li dona tots els colors de l'Arc de Sant Martí.

F. JUANALS I DAGAS

En plena Costa Brava

Amb l'arribada a Palamós hem acabat el raid automobilístic inicial. Ara som al rovell de l'ou de l'Empordà, com va dir el poeta. Feina tindrem si volem aplegar totes les gràcies d'aquestes rodalies en la visita gairebé fortuïta que hi farem.

Després d'inquirir una mica ens presentem a la casa on comparteix l'estiueig amb sos parents el nostre volgut amic En Martí Tauler. Allí hi érem esperats afanyosament ja que només sabien de la vinguda d'una «caravana» de rubinencs, però ignoraven quants seriem, el vehicle que ens duria i l'hora d'arribada. En essent-hi, salutacions, pastes i beguda, cordialíssimament. I tot seguit cap a aprofitar l'estona per a visitar la primera cala que hi ha part d'enllà de Palamós que porta el nom de «Ca Na Marguerida», petita platja pedregosa on hi tenen sa barraca i l'embarcació la família del senyor Tauler i altres palamosins, per a fer-hi forades de mar i terra i organitzar-hi qualque festeta familiar al seu xopluc.

Després anem fins a La Fosca, platja de més proporcions, amb una munier de bonics xalets i casetes de bany i un hotel que porta el nom d'«El Geroglífic». Aquest nom li ve, segons comprovem en la visita, de tenir les parets i sostres decorats amb inscripcions i signes cabal·lístics representant adagis i frases fetes molt difícils d'aclarir a primer cop d'ull. En unes vitrines dels menjadors hi són exposades una bona quantitat de pedres estrafetes d'aquella costa, convertides en rostres caricaturitzats que criden força

l'atenció. En la disposició i embelliment dels jardins també hi ha algunes coses curioses, dignes com tot plegat, de la gran dosis de paciència que li ha calgut al seu propietari per a enginyar-s'ho.

Com que tardaneja ens apressem cap a dinar tot planejant l'excursió de la tarda. A l'hotel on posem, que s'hi recull la élite estiuejant de Palamós, moltes de les senyorettes i senyorasses que hi viuen, dinen sense mitges i aixó que vesteixen ben elegantment. Anotem aquesta nova moda que sembla que fa forrolla en els principals centres internacionals d'estiueig. Quan prenem cafe, davant el port, no ha minvat gens el tràfec d'acarreig i del carrilet que van duent carregaments de suro de tota la comarca als vaixells estrangers que hi proveeixen.

Obligats a fer «xacolí», quatre gotes de licor, i a prendre café novament a la cala de Ca Na Marguerida, amb el nostre amic, qui ens fa de guia, en l'auto anem fins a Calella de Palafrugell. Ara, a peu, seguirem costejant cap al Canadell i Llafranc, vorejant per entre el bosc, les casetes i el mar, que viuen familiaritzats en un maridatge harmònic i magnífic. I no sabeu que admirar més. Al nostre costat un pescador porta dos congres, que miden cinc pams, agafats per la ganya. Els carrers i les viles porten uns noms alats, plens de sentor marina i de perfum bosquetà: Bonaire, Bellesguard, Marinada... Quin seguit de guadis insospitats en aquests indrets, amb l'animació extraordinària d'aquesta época i les belleses innoblidables que els curullen!

En el cor d'aquests paratges de llegenda, fem la coneixença dels pares de Josep Pla, fill i glossador de les meravelles d'aquesta terra incomparable, en una torreta que hi tenen vora l'aigua. Un cop més hem d'agrair la cordialitat empordanesa que ens obsequia. Al poblet de Llafranc, que s'arremolina en rampa al fons d'una llenca de mar que s'endinsa cap a terra, hem saludat uns coneguts rubinencs abans d'enfilarnos a la muntanya de Sant Sebastià que dona nom al cap famós per la banda de mar i del qual en tenim les millors referències. La premura del temps ens fa abandonar el goig de pujar-hi pels corriols on cada graó ha d'ésser un encís pel miratge, i ara tenim d'anar a voltar per Palafrugell, per la carretera, que fent el trajecte en auto farem més via.

Tot el que acabem de veure, ara ascendint, mirat a cua d'ull, sembla una visió pessebrística; però el goig immens, la delícia suprema, ens la reserva aquesta muntanyola de Sant Sebastià que és la més alta de Catalunya arran de mar, coronada al cim per l'ermita, l'hostal i el far, posats en un planell extrem a plom del mar a més d'un centenar de metres d'alçada. Ara

si que ens manca alé i traça per a traduir el nostre entusiasme. La terra forma un angle agut i ens trobem a l'eix amb la mar esbatanada enfront. Els vaixells, que estàvem avesats a contemplar retallant l'horitzó, ara llisquen sota nostra com fràgils barquetes i la mar, d'una blavor matisada a tots els tons, s'exten enllà d'enllà, fins a difuminar-se amb la del cel. Nosaltres seguim adalerats totes aquelles mirandes amb una joia inenarrable, ara mirant les roques que espurnegen, ara seguint el llarg de les costes, els ulls fets en aquella "mar santa, mar nostra, mar blava, mar escumejanta". Tan igual com és, la mar, i no ens cansaríem de mirar-la des d'aquest punt de guaita ventejat que la tramuntana despentina.

Un lloc així ha de tenir una simpatia intensa. Per aixó no ens sorprenem de la gran gernació que hi trobem, vinguda amb tota mena de vehicles i que s'esplaia admirada en aquestes altures, com nosaltres mateixos. Com que el sol ja quasi és post i som lluny hem de deixar encara que ens requi aquest mirador privilegiat. La processó d'autos va devallant rabent fent corrúa fins a Palafrugell on s'escampa. Nosaltres a Sant Joan de Palamós que és la Festa Major, refresquem un xic, per a entrar de nou a Palamós ja ben de vespre.

En una altra crónica enlestirem, seriosament.— J. R.

(De «Saba Nova» de Rubí)

FUTBOLERES

Palamós S. C. o U. S. S. Andreu, (slecció) 2

Partit jugat en camp local el prop-passat diumeage. En general fou dolent. Particularment el Palamós ens impressioná desfavorablement. La coordinació en les seves línies fou nul la.

La davantera malgrat no mancar de bona voluntad va estar apática. Desencertada en les passades i en els tirs a gol. Perqué la iniciativa els corre pongué sempre i a voltes posaren en perill imminent el marc andreuenc. Dominaren sovint però no feren res pràctic. La ratlla mitja es comportá bé. Els millors Company i Ventura, únics sobressortins del conjunt palamosí d'una grisor manifesta. El trio defensiu intervingué poc. Se'n sortí a mitjes.

Els forans no varen estar gaire encertats, tampoc. No és que juguessin malament. La defensa superará

l'atac que tot i obtenir els dos gols no feu res de notable.

Els gols foren entrats en el segon temps. El primer als deu minuts d'un fort xut de Buisans i el segon, a les acaballes del partit, l'obtingué, Guixé.

El Palamós aconseguí un gol per mitjá de Rosalench rematant un corner llençat per Aliu. L'àrbitre, però, l'anul·là justament.

Ballell arrènglerá els equips.

«U. S. Sant Andreu» —: Tort, Sala, Sagués, Samitier, Farré, Cifuentes, Buisans, Pedrany, Figueres, Guixé, Simó.

«Palamós S. C.» —: Porro, Thorman, Saló, Gou, Company, Ventura, Aliu, Ribera, Rosalench, Molla, Roger.

Es tiraren vuit corners a favor dels locals per cinc en contra.

R.

De ná el Palamós S. C. es traslladará a Figueres a contendir amb els Unionistes. Sembla que l'equip s'arreglará complet.

Per el dia 23 está anunciada la visita del primer equip complet del F. C. Palafrugell, campió de la província de Girona i que darrerament abastá la Copa Catalunya de faisó tan brillant.

Després dels resultats poc falaguers d'aquests últims partits els minyons palamosins volen aprofitar aquesta avinentesa per demostrar el que faran en el Campionat que vé. Davant del Palafrugell l'entusiasme i bona voluntat són factors necessaris. Del contrari, les desfetes serien aclaparadores perquè els palafrugellencs són dels que quants més gols fan més volen fer-ne.

Esperem el dia 23 per a dir quelcom del conjunt palafrugellenc, després de les baixes de Miquel i segons es diu d'algun altre. I també l'esperem per dir quelcom dels nostres.

KEEPER

X.^a VOLTA A CATALUNYA

Llista dels empleats de «Manufactures de Corcho, S. A. que contribuïren a les «primes» que s'adjudicaren els dos primers corredors de la volta que passaren per davant la fàbrica esmentada:

Srs. En Marcial Vincke, G. Waber, N. Keeler, E. Neinhaus, G. Vincke, J. Reig, J. Perxés, P. Penzhorn, S. Thorman, F. Raehse, P. Sábata, A. Roger, A. Caselles, J. Sagner, E. Oliveres, R. Maria i A. Coromines.

Senyoretas Maria Maria, Anita i Carmen Muntaner i Pepeta Castillo.

Noticiari

Els elements locals del partit de U. P. celebraren el passat diumenge una reunió al saló d'actes de les cases consistirials per celebrar el cop d'Estat del Marqués d'Estella. Feu ús de la paraula el Sr. Dalmaci Iglesias.

El dissabte i diumenge darrers en el Saló Carmen, hi actuá durant les sessions de tarda l'Orquestrina Bevisquis que feu les delícies de la concurrència. Caldria que els empresaris dels cines locals fessin quelcom més que exhibir pel·lícules de més o menys anomenada: un quintet fora un bon alicient per atraure la gent.

Representant a l'Ajuntament de la vila marxá a la Cort el fabricant palamosí Sr. Remigi Tauler, per prendre part en la manifestació a honor del general Primo de Rivera que tingué lloc a Madrid abans d'ahir.

Una gran gernació es congrega al llarg de la carretera de St. Feliu per veure passar els corredors de la X.^a volta ciclista a Catalunya. Empleats de Manufactures de Suro, S. A., quina llista publiquem en altre lloc, feren una colecta per atorgar una prima al corredor que primer passés per davant de la fàbrica de dita societat, essent-ne guanyador Riera per una petita aventatge. La desfilada dels ciclistes fou rebuda amb forts aplaudiments per la gran multitud aplegada al llarg del trajecte per nostra vila.

Malgrat l'anunci d'ésser l'últim ball de la temporada el celebrat la passada setmana al Casino El Port, sembla que mentres el temps no disposi lo contrari seguiran celebrant-los cada dijous com fins ara. El d'aquesta setmana tingué un éxit que no desmereixé en res dels anteriors.

Moviment del moll comercial durant la setmana actual, (de divendres a divendres). Vapors estrangers: «Carpio», anglés, «Doride», italiá; «Hellen» norueg i «Aris», grec. Veler italiá «Jones».

Vapors nacionals: «Cabo Sacratif», «Apolo» i «An-ciola n.º 1»; velers: «Colón» i «Joven Paquito».

Tintoreria "LOS MIL COLORES"

ANTONI GÜELL

Tenyits i rentats de tota classe de trajos i vestits i els seus similars.

Dols i altres serveis a les sis hores.

DESPATXOS:

Sabateries Velles, 8 i Projeís 31 - GIRONA

Passeig Castelar, 9 - PALAMÓS

TALLERS: Pedret, 7 - GIRONA

S. Playa Villena

Centre General de Suscripcions

Venda i suscripció a tota mena de periódics i revistes nacionals i estrangeres.

Corresponsal de les principals editorials de Barcelona i Madrid.

Royal Sport Bar

Cervantes, 38 i 40

Begudes de marca - Servei
acurat - Lloc de reunió
dels aimants dels sports

AQUEST NÚMERO HA ESTAT REVISAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA.

Suscriviu-se i anuncieu a «Costa Brava»

Raó;

S. PLAJA VILLENA,

Munt, 34.

ARTIACH

CHIQUILIN

BILBAO

BOLEOS
RAPID

LA NUEVA CREACION ARTIACH

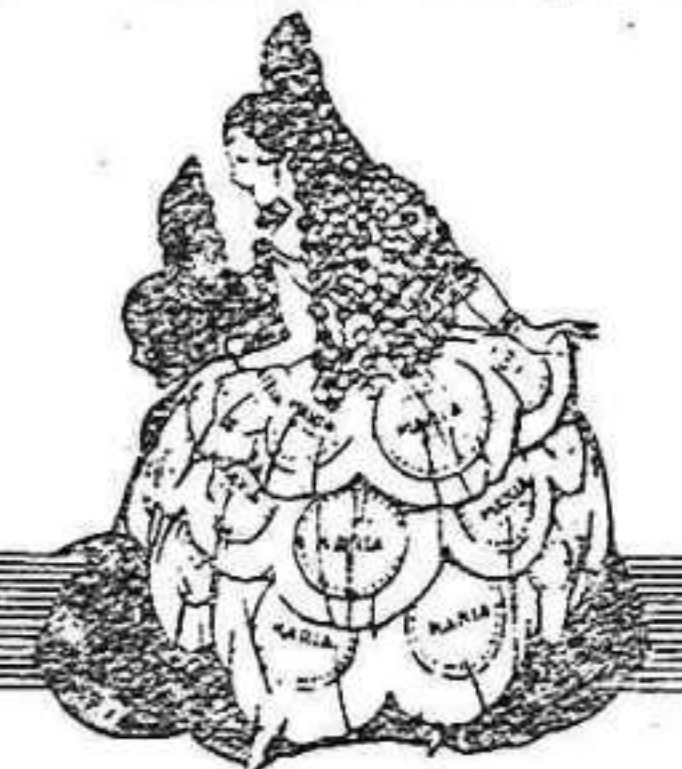
A BASE DE
 YEMA DE HUEVO
 AZUCAR REFINADO
 MANTEQUILLA PURA
 HARINA DE 1ª CALIDAD

Paquete de 200 gr. UNA PESETA

PIDA VD. SIEMPRE GALLETAS

Artiach

MARIA ARTIACH